

[Jes Schmidt.]

esse. Et såkaldt kunstværk kan naturligvis meget vel tænkes at overtræde gældende lov, f.eks. ved blasfemi, injurier eller racediskrimination, men det er så alene domstolene, der kan afgøre, om en lov er overtrådt.

Fra forskellig side har man villet sammenføre de tanker, som det konservative lovforslag giver udtryk for, med de bestræbelser, som ikke mindst CD i disse år udfolder på skole- og radioområdet. Dette er imidlertid en klar fejltagelse. Radio og tv er et monopol. Skolen er en pligt. Derfor er det ikke bare på sin plads men absolut påkrævet, at det ad politisk vej sikres, at medierne og undervisningen er i overensstemmelse med klart afstukne regler.

Det ligger anderledes, når der er tale om presse, om udgivelse af bøger, forevisning af film i biografer osv. Her må der være et frit og rigt tilbud, og det er op til publikum selv at vælge, hvad man vil købe, hvad man vil læse, og hvad man vil se eller ikke se. Det ville være overformynderi over for såvel kunstnere som publikum at indskyde en kontrolinstans mellem de to parter. Folketinget skal bestemme, om og i hvilket omfang der skal ydes bevillinger til film. Dermed ophører det politiske ansvar. Andet ville være i slægt med de metoder, der anvendes under politiske systemer, som et flertal i denne sal ønsker at bekæmpe.

Om lovforslag nr. L 99, fremsat af ministeren for kulturelle anliggender, kun dette: forslaget indeholder hovedsagelig tekniske ændringer, herunder EF-tekniske, samt en fristforlængelse. Dette forslag giver ved første behandling ikke CD-gruppen anledning til andre bemærkninger, end at vi tilsiger et sagligt udvalgsarbejde.

Ole Henriksen (SF):

Til det af ministeren fremsatte forslag til lov om ændring af lov om film og biografer har vi ikke de store indvendinger at gøre. Selvfølgelig bemærker vi da, at det er De europæiske Fællesskaber og måske kommende regler inden for området, som gør, at ministeren nu finder det nødvendigt at tage højde for de regler, som måtte komme fra De europæiske Fællesskaber. Derfor må man jo prøve at lave noget beskyttelse omkring dansk film i almindelighed, og det er da for så vidt i orden.

På den anden side er det da ikke særlig hensigtsmæssigt, hvis vi endnu ikke kender de ting, som vil komme til os fra Fællesskaberne vedrø-

rende disse spørgsmål. Der må da vel være et vist forbehold over for de ting, vi vedtager her, og det må sikres, at de kan holde også over for det, der måtte komme fra fællesmarkedets side.

Det af de konservative fremsatte forslag må vi vende os imod. Vi bemærker, at man fra liberalistisk side nu igen peger på statskontrol og også på censur ved at give ministeren den rolle at kunne stoppe almindelig kunstnerisk vurdering og stoppe den mulighed for eksperimenter og debatskabende film, som vi absolut anser for et gode. Det er ikke, fordi vi mener at den nuværende minister ikke kunne tåle at få denne bemyndigelse. Vi ser gerne generelt, at den ikke overføres til ministeren, men forbliver i det system, der eksisterer, med at det er konsulenter, som giver indstilling til bestyrelsen. Vi har også bemærket os, at der er sikringer i dette system, nemlig tokanalsystemet, hvor man kan opsøge den anden konsulent, hvis den første på baggrund af egen overbevisning ikke vil gå med til det ene eller det andet.

Vi mener altså, at vi har sikkerhed nok for, at man kan fortsætte den linje, som er lagt for filmen, og derfor vil vi vende os mod dette lovforslag.

Tove Jørgensen (DKP):

DKP kan ikke gå ind for indgreb i den kunstneriske frihed fra skiftende politiske flertals side. Kunstnerisk ytringsfrihed må accepteres, også hvis der kommer holdninger til udtryk, man ikke er enig i.

Vi har i øvrigt tidligere udtalt os om den ene af de konkrete sager, der omtales i bemærkningerne til det konservative forslag. Min forgænger, fru Hanne Reintoft, udtalte ved en tidligere lejlighed, at man ikke skal være blasfemisk ved at håne folk for noget, de synes er væsentligt, men at man samtidig må have lov til at være kritisk, både samfundskritisk og religionskritisk. Vi er enige med fru Hanne Reintoft heri, og i øvrigt rimer det heller ikke med det korstog, som for tiden føres fra borgerligt hold til forsvar, som det hedder, for frihedsrettighederne. Men de skal måske kun gælde i andre lande og ikke på hjemlig grund. Her skal kunstnerne holdes i snor inden for snævre rammer, der vil kvæle enhver kreativitet. Dette lovforslag får sympatien over for påståede ofre for overtrædelser i andre lande til at klinge hult og hyklerisk. Hvis man kan få magt, som man har agt, så ser vi her, hvad det drejer sig